

פרשת קדושים

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכלל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"
רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

הסיפורים ואת כך החוויות, וכשאכלנו את המצה
כביכול אכלנו את כל אותם הסיפורים והם הפכו
להיות חלק מאיתנו.

ובאמת כל יהודי הוא סיפור יציאת מצרים קהלך
- כי "אילו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו
מצרים עדיין אנו בנינו משועבדים היינו לפרעה
במצרים". כל יהודי הוא גם קהלך. כל יהודי הוא
קידוש ה' קהלך.

ממשימים את המתנות

ועכשיו יוצאים לעבודה, שהיא עבודת ימי הספירה,
שבהם אנחנו עובדים וקופקושים בפועל את כל
ההשפעות והגאולות שקיבלנו בימי הפסח והן
הגנוזות בקרבנו.

ועיקר הגאולה והישועה של דורנו היא השמחה.
כי אין בית כלא שסוגר על האדם מבחינה רוחנית
וגשמית, פיזית ומחשבתית, כמו מחשבות והרגשות
של עצבות ודיכאון. יציאה לחירות, לפעולה ולעבודה
- אפשרית רק מתוך שמחה; כמו שאומר רבי נחמן
על הפסוק: "כי בשמחה תצאו" - שרק על ידי
שמחה יוצאים לחירות.

לכן עכשיו, לאחר שימי הפסח נכנסו לתוכנו והם
פועלים בתוכנו מבפנים וגואלים ומשחררים אותנו
מכבלי העצבות - קל יותר לעבוד ולקנות ולגלות גם
מבחינה חיצונית את מידת השמחה. בכל השבועות
שקדמו לחג הפסח ובחג הפסח עצמו כתבנו על
מידת השמחה ועל דרכים לקניית השמחה, ואת
המנגינה הזאת חייבים להמשיך.

ממשיכים להיגאל

חשוב לדעת שהגאולה של השמחה היא לא רק
גאולה רוחנית אלא היא גם גאולה גשמית ורפואה
גם לגוף וגם לנפש. רבי נחמן כתב שהמקור של
כל המחלות הוא קלקול השמחה, וכל הרפואה
נובעת אך ורק מהשמחה. ומכיוון שהמצה גאלה
ועדיין גואלת אותנו מהעבודות של העצבות - לכן

גיליון 619
כ"ט ניסן תשע"ט | יד לעומר

כניסה	יציאה	ר"ת
18:45	20:00	ירושלים
19:01	20:02	תל אביב
18:55	20:03	חיפה
19:01	20:00	באר שבע

מאמר

ראש הישיבה

חיים אחרים לגמרי

שינוי פנימי ועמוק מאוד בכל תפיסת העולם שלנו
ובמבנה הנפש שלנו. וככל שמודעים לכך ומאמינים
בזה - כך ניתן לקצור את הפירות של אותו שינוי
מבורך.

הצ'ק כבר אצלך

חג הפסח הוא חג שבו כל אחד יכול להיגאל
ולהשתחרר, אם זה ממוחשבות מגבילות, מותסכולים
ומדכאוניות, מפחדים ומחרדות, מתשוקות לדברים
רעים ומתכונות אופי רעות. וכולנו ללא יוצא מן
הכלל נגאלנו בחג הפסח בשנה זו. כולנו קיבלנו
צ'ק גדול ושמן ועכשיו צריכים ללכת ל"בנק" הרוחני

רבי נחמן כתב שהמקור של כל המחלות הוא קלקול השמחה

ולפדות את הצ'ק מתוך אמונה שלימה שההארות
הגדולות כבר נמצאות אצלנו.

חג הפסח שנכנס אלינו לחיים ולשלום ממוחש
את זה יותר מכל. אמונה המצווה העיקרית היא
לספר ביציאת מצרים, אבל לא רק ישבנו וסיפרנו,
אלא כמש חווינו והרגשנו - **ראינו את עצמנו** כאילו
אנחנו יוצאים מצרים.

וזה גם הרבה יותר מכך: המצה נקראת לחם עוני
כי זה "לחם שעונים עליו דברים הרבה" כדברי חז"ל.
את כל סיפורי יציאת מצרים שבהגדה סיפרנו ועָיֵינו
על המצה, והמצה הקדושה כביכול "ספגה" את כל

מה ההבדל בין חתונה לבין יום הולדת? זה הרבה
מעבר לסדרי הגודל של האירועים. בואו ונניח
שאנחנו מדברים על מסיבת יום הולדת שהיא בקנה
מידה של חתונה. בכל זאת בין שני האירועים ישנו
הבדל מהותי:

מסיבת יום ההולדת תעבור ותחלוף. ישארו רק
זיכרונות, רק תמונות, ואתה תישאר אותו הדבר
בדיוק, רק גְדֵלָה בשנה. אבל החתונה היא אירוע
שמשנה לך את כל החיים. נכנסת אליו רווק ויציאת
ממנו בעל משפחה. עברת ממצייאת חיים אחת,
למצייאת חיים אחרת **לגמרי**. החתונה היא מאורע
שמטביע חותם עמוק על כל יום ויום בימי חיך
מכאן ואילך, וההשפעות שלה רק ילכו ויעמיקו, ילכו
ויתחדדו.

יש לי יום יום חתונה

אצלנו, עם ישראל, כל חג וכל אירוע הוא לא יום
הולדת. אצלנו כל חג הוא חתונה שלימה. זה אירוע
מכונן שמשפיע על כל יום ויום מימי חיינו מכאן
ואילך.

לכן אומרים החסידים שלא נכון לומר: "פסח עבר",
"נגמרו החגים", "איך עברה השבת". חס וחלילה.
החגים הקדושים הם אירועים שבהם משתנה
כל המציאות שלנו. כמו שבעבר בזמן התרחשות
האירועים השתנתה כל המציאות שלנו כעם
וכיחידים - כך גם בהווה, הזמנים האלה והמצוות
שבהם מומשיכים להשפיע ולשנות אותנו לגמרי. לכן
צריכים לומר "פסח נכנס", "החגים חדרו לתוך לבנו
ומוחנו", "עוד שבת נספגה ונבלעה בדמנו ובבשרנו".

אמנם לא כולם רואים ומרגישים את זה, כי מדובר
בהשפעה רוחנית דקה כפי שהסברנו במאמר
לשבת הגדול. אבל בספרי החסידות והקבלה
מבואר שאכן בכל חג וחג יורדות השפעות רוחניות
כבירות, ובלשון הקבלה: "יורדים מוחין", כלומר שחל

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

חולון

יום ה',
ד' אייר (09/05/19)
בית כנסת ע"ש חללי צה"ל
המעפילים פינת המצודה
בשעה 21:30

ירושלים

יום ד',
ג' אייר (08/05/19)
ישיבת "חוט של חסד"
שמואל הנביא 13,
בשעה 20:30

ירושלים

יום א',
ל' ניסן (05/05/19)
מתנ"ס קנגורו
בר יוחאי 5 (שכ' קטמונים)
בשעה 20:30

בדיחות הדעת

טיפש מתקשר לאשתו באמצע היום ושואל את אשתו: "על מה את חושבת?"

עונה אשתו: "על כלום". אומר הטיפש: "אני סלפתי, גם אני!"

הצלחה גדולה, בעוד שעבור ילד בן ארבע נראה הצלחה ביכולת לצייר ציור בעל מבנה ומשמעות.

תחושת ההצלחה של הילד וקריאות ההתפעלות שלנו, צריכות לנובוע ממצב שבו הוא התאמץ, השקיע מעצמו והגיע ליעד שנמצא בהישג ידו. אם נכרן בצורה מוגזמת על עבודות בהם הילד לא השקיע כלל, הוא יחוש שלמחמאות שלנו אין כל ערך, אין טעם לתת במחמאות שלנו אכזב ואין גם טעם להשקיע באופן מיוחד בעבודות. התוצאה: באופן פרדוקסאלי, היא תחושת יכולת נמוכה ודימוי עצמי נמוך. וגם להיפך, אם נשבח את הילד ונאמר לו שהצליח רק במקרים נדירים, בהם הוא עמד בסטנדרט גבוה במיוחד, אנחנו עלולים לעודד שאיפה מוגזמת לפרפקציוניזם ותחושת לחץ סביב ביצועים. גם במקרה זה, הילד ירגיש חסר ערך וחרד, במקום לפתח דימוי עצמי גבוה ותחושת שביעות רצון.

לחוות חוויות של הישג והצלחה

הכלל אם כן, הוא לזמן לילד אתגרים שמתאימים לרמת היכולת שלו, וכך לעזור לו לחוות כמה שיותר חוויות של הישג והצלחה. על הישגים אלו עלינו לפרגן לו ולהראות לו את הצלחתו. עלינו לאפשר לילדנו עצמאות בהתמודדות שלו עם החיים. לדוגמה: אם לא נאפשר לילדנו להתמודד עם אתגרים מתוך פחד שהוא "יכשל בהם", כמו לגשת למוכה, או ללכת לחבר בלי ליווי, אנחנו עלולים להעביר לו מסר שאיננו מאמינים ביכולותיו ואז רצוננו לגונן עליו, מוביל לתוצאה הפוכה כמה שרצינו - תחושת ערך נמוכה. לסיכום, הערכה עצמית גבוהה, הניבנת על הנוסחה של: שאיפה+השקעה+הישג+פירוטן והערכה. היא התבלין הסודי של ההצלחה!

המשך בע"ה בשבוע הבא!

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה
הרב יצחק אבוחצ'רא

הזה, עלינו להיות כלי שמסוגל "לקיים קצוות וְלַעֲבֹד וְלַעֲמֹד בְּנִסְיוֹן" כדברי רבינו הרמח"ל. לכן הערכה עצמית חיובית גבוהה, היא הכרחית ונחוצה.

הבסיס, לפני כל החלטה

הערכה עצמית, היא בעצם התשובה שהילד נותן לעצמו, ברמה מודעת ולא מודעת, כשהוא שואל את עצמו 'מי אני?' 'מה אני שווה?' 'האם אני טוב?' 'האם אני ראוי?' 'האם אני מסוגל?' הערכה עצמית, היא בעל השפעה מכרעת בצמתי החלטה שונים שהילד נתקל בהם ביום-יום. לדוגמה: האם לקחת על עצמי אתגר כלשהו או להימנע מכך? האם לנסות להקפיד על מצווה שקשה לי להתמודד איתה? האם לקבל על עצמי קבלה טובה? האם להרים את היד ולהצביע בשיעור? האם להציע לחבר לשחק ביחד? או לגשת לקבוצת ילדים חדשה?... צפוי שילד בעל הערכה עצמית נמוכה, שתופס את עצמו כחסר ערך, לא מוצלח ולא ראוי, ימנע מלקחת על עצמו את האתגרים האלו, כי הוא צופה שהוא "יכשל בהם". הוא ימנע מלשים את עצמו במרכז, כי הוא מרגיש שאינו ראוי לכך. למעשה, הערכה עצמית נמוכה מנציחה את עצמה, כי "דפוס ההתנהגות הנמנע" לא מאפשר לילד לחוות חוויות של הצלחה, שעשויות לשנות את התפיסה העצמית השלילית. הדימוי העצמי כותיב לילד את תפיסת העולם שלו ויוצר אצלו ציפיות לגבי העתיד ולגבי היחס שהוא עשוי לקבל מאחרים. כך, הדימוי העצמי הנמוך, הופך לנבואה שמושימה את עצמה.

טיפים לבניית הערכה חיובית גבוהה

הגורמים המשפיעים על הדימוי העצמי של הילד הם בעיקר אנחנו ההורים. אין ספק שמחמאות והרעפת אהבה, הם חשובים ומשמעותיים, אבל ילדים מושפעים מאוד גם מניסיון חייהם והם מסיקים מסקנות אישיות ביחס לערכם העצמי עפ"י חוויות של הצלחה וכישלון שהם עוברים בכל יום.

משום כך, חשוב מאוד לזמן לילדים חוויות של הצלחה ובנושא הזה חשוב במיוחד לדעת להגדיר במדויק מהי הצלחה בכל שלב ושלב בהתפתחות של הילד. לדוגמה, עבור ילד בן שנתיים, עצם החזקת הצבע ושרטוט פרוץ על הדף יכולה להיחשב

הערכה או ביקורת פרק יב'

קודם הפסח, שוחחנו על כח הבחירה, מימוש העצמי והדימוי החיובי, שכאשר הם שזורים אלו באלו, אזי הם מובילים את הילד/המבוגר להצלחה. הזכרנו שאנשי חינוך (הוגרס ואחרים) סבורים, כי המניע האנושי העיקרי הוא: השאיפה להגיע למימוש עצמי. מימוש עצמי, הוא נטייה טבעית של האדם להיות העצמי הטוב ביותר, שטבעו האישי מאפשר לו. המימוש העצמי, מתבטא בשמירה על הקיום הפיזי שלנו וגם בצמיחה האישית שלנו.

בעוד שהקיום הפיזי מושתף לכל בני האדם, הצמיחה האישית היא ייחודית לכל פרט, בהתאם לשאיפת ההתקדמות שלו. שאיפה זאת היא שמובילה את האדם להישגים. האדם שופט כל אירוע או חוויה בהתאם למידה שהם מקרבים אותו אל המימוש העצמי שלו. אם האירוע או החוויה מקרבים למימוש עצמי- האדם חש סיפוק. לעומת זאת, אירוע או חוויה, אשר מרחיקים את המימוש העצמי, גורמים לתחושת אכזבה. המודד להצלחה הוא: ההשוואה שהאדם עושה ביחס לעצמו וביחס לפוטנציאל האישי שלו. "כוח-הבחירה" שה' יתברך טבע באדם, מאפשר לו להעריך את יכולותיו ולהעריך מה טוב עבורו ולתכנן כיצד לבחור את בחירותיו באופן שיאפשר לו לממש את יכולותיו ואת כישוריו. זהו מימוש עצמי. האדם מממש את עצמו- את יכולותיו ורצונותיו ע"פ כוח-הבחירה.

מימוש העצמי של היהודי

רבינו הרמח"ל מסכם בפרק א' בספרו "מסילת ישרים" את "מימוש העצמי של היהודי" וז"ל:

"נְמַצִּינוּ לְמַדִּים, כִּי עֵקֶר מִצִּיאַת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה- הוא רק לְקַיֵּם מִצְוֹת וְלַעֲבֹד וְלַעֲמֹד בְּנִסְיוֹן.

וְהַנְּאֻת הָעוֹלָם, אֵין רְאִי שִׁיְהִי לוֹ אֶלָּא לַעֲזֹר וְלִסְיֵעַ בְּלִבָּהּ, לְשִׁיְהִי לוֹ נַחַת רוּחַ וְיִשׁוּב דַּעַת לְמַעַן יוֹכַל לְפַנּוֹת לְבָבוֹ אֶל הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת הַקְּטָלָת עָלָיו." עכ"ל.

א"כ בכדי שנוכל לממש את רצון ה' יתברך בעולם ולקיים את המטרה שלשמה אנו חיים כאן בעולם

**מחפשת סיפוק?
עבודה בתחושת שליחות**

למשרד טלמרקטינג גדול ומבוסס
דרושות **טלפניות** למשמרת בוקר

תנאים טובים הדרכה מקצועית איריה ביתית

02-5308002

עד כמה באמת אתה מחובר אליו?

ילדון חידודון

בין הפותרים יוגרלו מתנות

מה סיכוש בפרשתנו

התואר "עם הארץ"? (2 תשובות)

פתרון "מוצור": א. המים שממששים לטהרת המוצור חייבים להיות "מים חיים" הנובעים ממעין טבעי (וקרא יד ה). ב. המוצור חייב להביא כקרבן "שתי ציפורים חיות" (יד).
הזוכה: נכ. צפת

פתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית-

ניסן | אמונה וגאולה

אצל ה' יתברך הכל אפשרי, גם לעשות ממשולש מרובע.

אשליה אוסרית

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

יש לך סיפור תודה?

המערכת תשמח לפרסם אותך

al5308000@gmail.com

סיפור תודה

אמרת תודה ונושעת?

התודה כשנה את הפציאות!

ישנו יהודי יקר מבית חרדי שהתקרב לספרים ולדיסקים, וברוך ה', בכל יום עושה שעה התבודדות, והוא התחיל לחיות בנן עין בעולם הזה. הוא ספר לי שאמר לאשתו: "למעשה, לא השתנו לנו החיים בפעל. אותן הבעיות והחובות וכו' שהיו לפני שהתקרבנו קיימות גם היום; אבל ישנו שוני מהותי ביותר: לפני שהתקרבנו, כל דבר היה מפיל אותי לבלבולים, לכעס ולעצבות, והייתי עצבני, מוקרמר ומוקדא; ועכשו, שקבלתי אמונה, אני כל הזמן בשמחה, ואני כל הזמן אומר תודה...". הרבה פעמים אדם נחלש מהתודה כי הוא לא רואה תוצאות. אבל אתה צריך לדעת, שהתודה עצמה היא התוצאה והיא הישועה. התודה היא האקט, וככל שתגיע לנקודת התודה באקט, כך תמשיך עליך את הנסים והישועות. שמעתי מעשה שהיה עם איזה צדיק שהיה לו חזיון שעלה לעולם העליון, ובכנס בהיכל אחד שבו ראה הקלה רבה, רבבות מלאכים עסוקים ונחפזים מפאן לקאן במהירות. שאל: 'מה זה ההיכל הזה?' אמרו לו: 'זה ההיכל של התפילות של עם ישראל שפוקשים לשועות, והפולאכים מעבירים את הבקשות הללו. עבר להיכל שני, וגם שם ראה את אותה הקלה ורבבות מלאכים שנוחפזים מפאן לקאן וקופה לשום... שאל: 'והיכל זה, מהו?' אמרו לו: 'זה ההיכל של התפילות שבענו, ועתה אני מריצים את הישועות לכל אלו

אמרת תודה ונושעת? 052-2240696

רוצה לזכות בהגרלה? גם אתה יכול!

שלח לנו סיפור תודה

ותיכנס להגרלה

al5308000@gmail.com

מתנה ושמה תודה

052-2240696

ילדים אומרים תודה

סיפור בהמשכים לילדים

מסיבת אמנים (חלק ב')

משתפים אותי.

באתי לאבא שלי ואמרת לי לו ברגז: "הם באים אלינו הביתה ולא רוצים לשתף אותי במשחק שלהם", ממש כעסתי.

הלכתי אליהם ולקחתי להם את המגש שהם החזיקו. התחיל מרדף בכל הבית, והכל הפך לתהו ובהו.

אבא קרא לי ואמר: "דני, בני היקר, בחיים הדברים לא תמיד מסתדרים כרצוננו, והנסיון מוכיח שבני אדם כעסנים מפסידים הרבה בחיים".

"אבל הם מרגיזים", אמרתי בטון זועף.

"אני מבין ללבך. באמת ההתמודדות היא קשה מאד, אבל בוא נחשב ביחד איך אפשר להתמודד בדרך אחרות. מה אתה מציע? איך אפשר שלא לכעס?"

הרגשתי עכשו חסר סבלנות. "אני לא יודע. אין לי פתרון. אולי אצא החוצה

אבל כל מה שנסיתי לעשות לא עזר לי. כשהייתי מתרגז ממשוה, הדרך והפסוקים לא עזרו.

באותו בקה בשבת, קמתי על צד שמאל והייתי ממש מרגז. התארחו אצלנו בני דודים שלי, והם שחקו עם אחי הגדול, אבל בלי לשתף אותי. הם החליטו לעשות "מסבת אמנים".

למי שלא יודע, במסבת אמנים מביאים עוגות ועוגיות מזונות, פרות העץ, פרי אדמה, ועוד חטיפים: במבה, ביסלי, שתיה מתוקה וטעימה, ספריות וחמצוצים וכדומה. כלם מברכים, עונים אמן האחד לשני, חוגגים ואוכלים.

בקשתי מהם להצטרף, אך הם סרבו.

הם אמרו לי: "אנחנו משחקים עכשו לבד, ולא רוצים לשתף אותך".

אני הייתי רעב, וגם כעסתי מזה שלא

לשחק עם חברים אחרים".

"בנון. אתה ילד חכם", החמיא לי אבא. "אך ישנה דרך טובה יותר להתמודד עם המצב, דרך שמלמדת אותנו לכעס פחות בלי לצאת מהבית".

"מה? יש כזה דבר?"

"כן", השיב אבא. "דרך האמונה. זו אמנם דרגה גבוהה מאד של אמונה, אבל האמונה שכל מה שקורה לנו זה משמים ולטובה, עוזרת לנו מ א ד להתמודד עם מצבים או עם אנשים שלא בדיוק מתנהגים כרצוננו". "אז מה לעשות עכשו?"

שאלתי את אבא שלי.

בשבוע הבא אספר לכם מה אבי הציע לי לעשות.

הספרים שהצילו לאלפים את החיים

להצליח במבחני החיים
איך עוברים את המצבים
הקשים בחיים

המתכון לשלום בית
הדרכה לחיי הנישואים
מתוך כבוד ואהבה

בגן האמונה
הספר ששינה לאלפים
את החיים

אור התודה
לומר תודה ולהושיע
בכל מצב

סיפורי מעשיות
פרושים מפרי עטנו של
הרב ארוש על סיפורי
רבי נחמן

ספרים שחשוב בחיים
א,ב,ג של החיים
ומעיין גנים

חינוך לילדים
המתכון לילדים
מוצלחים

פירושים
פירוש על ספר בראשית
ופרוש על ל"מ

הדרך להתקדש
קדושת האדם, הרוחניות
והגשמיות והדרך הנכונה
להשגתה

להזמנות במשלוח עד אליכם: 052-2240696

"בשבח ובהודיה לשם יתברך"
ברכת אשר יצר מפוארת

חדש! חדש! חדש!

זכות גדולה להפיץ!

כולנו אומרים את התפילה מספר פעמים ביום אך לא רבים יודעים את כוחה של תפילה זו.

מי שיזכה לומר תפילה זו ב"ה יהיה בריא תמיד

מי שצריך ישועה כלשהי או שיש חולה בביתו יפיץ תפילה זו וז"ה יראה ניסים גדולים.

סגולה ביותר להפיצה לזיכוי הרבים לרפואה שלמה, להציל חיים.

מלווה בתפילה מקדימה של הרב ארוש. (מתוך סיודור, "לב שלום")

להזמנות 052-2240696

הפרסום מותנה בקבלת אישור מהעדה הרוחנית*

הגיע הזמן ש-

32,000 אנשים ידעו מהעסק שלך!

מהיום העסק שלך יכול להתפרסם בעלון "חוט של חסד" הנחשף לאלפי אנשים מדי שבוע

02-5812210

דרושות טלפונית
5 ימים בשבוע משמרת צהריים
לטלמרקטינג הכי ערכי בשוק!
02-5308000 | 054-3344153

גם פרנסה גם שליחות

העבודה בירושלים, במשרדים של הרב שלום ארוש שליט"א

היא נקראת "לחם רפואה" ובלשון הזוהר הקדוש: "מיכלא דאסוותא". זו הרפואה האמתית, להשתחרר מהעצבות ולזכות לשמחה.

ולכן לאחר חג הפסח הקדוש מגיע חודש אייר ובשבת זו אנהנו עומדים בערב ראש חודש אייר, ואייר ראשי תיבות: "אי ה' רופאך", כי השמחה של חג הפסח עדיין פועלת בתוכנו ומרפאה אותנו מבפנים, לכן זה הזמן המסוגל להמשיך ללמוד ולעבוד על מידת השמחה ביתר שאת וביתר עוז.

עם ישראל היקה, נציב לעצמנו מטרה ברורה לעבוד על מידת השמחה ולקנות את מידת השמחה. נציב לעצמנו שאיפה להילחם על השמחה ולהתגבר להיות בשמחה כמו שאומר רבי נחמן: "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחרה בכל כוח".

ואיך עושים את זה? כאשר מסתכלים על העושר הרוחני, ההון העצום בתורה ובמצוות שיש לכל יהודי פשוט - זוכים לשמחה אמיתית. הנה, רק עכשיו זכינו לימי הפסח שבהם התעשרנו באוצרות גדולים. אם נעשה חשבון קטן, נגיע בקלות ליותר ממיליון מצוות וזכויות שצברנו בימים הקדושים האלה:

ספירת מלאי

בשבעת ימי החג ישנן למעלה ממש מאות אלף (!!) שניות שבהן מקיימים בכל רגע ארבע מצוות של "לא יראה" ו"לא ימצא", "לא יאכל חמץ" ושלא תיאכל תערובת חמץ (עפ"י הרמב"ם). וכבר הגענו לרבע מיליון מצוות.

כאשר נוסיף גם את השמחה בשבעת ימי החג, ואת שמירת הלכות השבת והלכות הימים הטובים שבהם יש בכל רגע מצוות עשה ומצוות לא תעשה, ואת כבוד חול המועד, ונוסיף לכך גם את כל המילים בכל התפילות וההללים שאמרנו ובכל השירות והתשבחות, ונוסיף לכך גם את המצוות הרגילות שיש בכל יום ויום - נגיע להרבה יותר ממיליון מצוות.

והדובדן שבקצפת הן המצוות הנדירות והמיוחדות של ליל הסדר: אכילת מצה ומרוח, כורך ואפיקומן, ארבע הכוסות וכל המנהגים הקדושים של הלילה, והמצוה הנפלאה של סיפור יציאת מצרים שבה כל מילה בקריאת ההגדה ובכל תוספת של סיפור ומשל ובכל מתנה שנותנים לילדים כדי לעורר אותם, ואפילו השנייה בערב החג כדי שיהיה לנו כוח ללילה - כל אלה מצוות עצומות, שהקדוש ברוך הוא וכל הפמליה שלו באים לביתנו לראות כיצד אנהנו מקיימים אותן. ועוד לא דיברנו על כל הטררחות והריצות וההכנות והניקיונות והקניות וההוצאות - מי יוכל למנות או לשער את מספר המצוות והזכויות. איזו צוות זו להיות יהודי: קְנָקְנָים וזוכים באינסוף מצוות, קונים בגדים וזוכים, אוכלים ומתענגים שרים ושמחים - זוכים בלי סוף! אשרינו!

זו ספירת העומר אמיתית - ספירת המלאי הרוחני שלנו, וההתבוננות בנכסים הרוחניים ובעושר דקדושה שאנהנו צוברים בכל רגע ובכל שנייה. ובכוח זה נזכה להתחזק בשמחה תמיד, ונזכה לרפואה שלימה ולגאולה אמיתית במהרה בימינו, אמן.

ברכת שבת שלום ומבורך

תיבה של כיבוד הורים

סוף אדם למיתה, וגם יומו של פנחס דן הגיע. לאחר שקמו ילדיו מן השבעה, ניגשו דבר ראשון לקופה שגרמה להם להכיר את אביהם מחדש בעשר השנים האחרונות. אך לשווא יגעו לפרוץ אותה. רק לאחר שהפכו את הבית על פיו, מצאו פתקה מוהרה: "המפתח נמצא אצל רבי שמואל סלנט".

רצו הבנים בחזרה לביתו של רב העיר. אבל הרב מיהר לצנן את התלהבותם: "צוואה זו צוואה. איני רשאי לתת לכם את המפתח עד שיעברו שלושים ימי אבל. שוב נא לכאן לאחר שתעלו לצינו של אביכם בשנית". וכך היה.

אחר שחזרו מן הקבר עשו את דרכם בשיירה נרגשת לביתו של הכימא ד' הודא', וליבם מפרפר בהתרגשות מוגדל המעמד.

בחיוך קטנטן מסר רבי שמואל סלנט לידם מפתח חלוד ופצפון. כעת נפתחה תחרות מי הראשון שיעיג לפתוח את המנועול.

משיכה לפה, ניעור לשם, והמכסה נפתח והורם. "האפצ'יייי..." נשמעו קולות התעטשות רמים בזה אחר זה, מפי הבנים, הבנות, הנכדים והנכדות. גרגירי עפר נשרו מן התיבה שהייתה מלאה אבנים וחול בכמויות מסחריות. לא כסף ולא נחושת...

בזעם עצור רצו כולם לרבי שמואל, שמיהר לקחת על עצמו את האשמה והסביר בנחת שהוא העניק לאביהם את העצה הלזו, ובכך זיכה אותם בעוד עשר שנות "כיבוד אב".

"ולמה היינו צריכים לחכות ליום השלושים כדי לקבל מפתח?" קרקר אחד הבנים בקול לא לו.

"כדי שתעלו פעם נוספת לקברו של אביכם..." השיב הרב הפיקח ולימדם פרק נוסף בהלכות כיבוד הורים. וביחס של אנושיות ומסירות לקרובים לנו.

בפנים מכורכמות ניגש פנחס לבית רבה של ירושלים, הגאון רבי שמואל סלנט, וסח את ליבו לפני הרב שהיה חכם מופלא בחכמת התורה ופיקח בהווית העולם הזה:

"כבר לא צעיר אני, התפרנסתי שנים רבות ממיגע כפי בחנות מכולת.

מאז נפטרה עלי אשתי החלטתי לסגור את החנות, לחלק את רוב רכושי בין בני ובנותי בחיי, בכדי שלא ירבו על הירושה לאחר מותי, מעט כסף הותרתי עבורי. אך מאז איני רואה אותם ואת נכדי, עושים

הם טובה שהם באים לבקר פעם בכמה יום..."

שמעו אותו רבי שמואל בקשב רב, ואחר לחש על אוזנו בסוד את אשר יעשה.

מעודד יצא פנחס היישר לביתו של הנכח השכונתי, הזמין ממנו קופסה עצומת-מיסדים, אותה נעל במנועול

כבד והניחה בפניה בולטת בחדרו למשמרת. עברו חלפו מספר ימים, ובנו של פנחס הגיע לראות את שלום אביו, ישבו השניים ושוחחו בינחותא, והבן מתפלל מה יש לאביו להטמין בתיבה. אך לשאל - התבייש.

רק קם פנחס להכין לשניהם קפה, ומיד קם הבן כולו סקרנות וניסה להזיז את התיבה או לפתוח את מנעול.

אפס. המכסה נעול היה כהלכה. והקופה, כאילו מטילי זהב כרסנתיים שכנו בה, אפילו לא חרקה כשניסה להזיזה. משם יצא הבן וכינס אסיפת חירום של כל אחיו ואחיותיו. לפתע נודע שלאבא יש עוד מכוון רב, ומה שחילק להם בחייו היה בעצם כ"דמי כיס" וקִמְתָאָן לכסף הרב שיזרום לכיסיהם לאחר פטירתו.

מאותו רגע והלאה לא ידע פנחס בדידות מרה. בכל ערב ישנו איתו נכד או נכדה אחרים, בכל יום הגיעו בניו לפי תורנות מסודרת, את הקניות למכולת שכח כבר איך עושים, ובנותיו הבריקו את הדרו מספר פעמים בשבוע. החיים הטובים בהתגלמותם.

תכנית מנויים לעלון "חוט של חסד"

במני תזכה ב:

- 80 עלונים לא מולד דמי משלח
- 40 יום תפילה בנותל
- כוס קידוש מתנת ארט

הזכות שלך בהפצה:
02-5308000

גן הדעת חידושים לפרשת שבוע

פנינים חסידות ברסלב

בא פעם רבי לוי יצחק זכרון-לברכה לאומאן בראש-הדף אָייר וְנִשְׁאַר לְשָׁהוּת שֶׁם קִשְׁף שְׁנֵי שְׁבֻעוֹת, וְהָיָה חֲפֵץ לְהִשְׁאַר שָׁם גַּם לְשֻׁבֵעַ הַשְּׁלִישִׁי, מִחֲמַת שֶׁחָל אֵץ ל"ג בְּעוֹקֵר בְּאִמְצַע הַשְּׁבֻעַ. אָמַר לוֹ רַבִּי אֲבָרָהִם: "סַע וְחִזְרוּ לְבֵיתְךָ, וְאַל תִּשְׁמַע לְקוֹל הַמְּיַעֲצִים לָךְ לְהִשְׁאַר אֶלָּא חִזְרוּ לְבֵיתְךָ וְכִשְׁתִּכְסֶּיךָ לְהִשְׁתַּטֵּחַ שׁוֹב עַל הַצִּיּוֹן, תִּחְזְרוּ וְתִבּוֹא שׁוֹב", כִּי הִקְפִּיד לְקַיֵּם צִוְיֹו שֶׁל אֲבִיו רַבִּי נֶחֱמָן טוֹלְשִׁינְעֵר זְכָרוֹנוֹ-לְבָרְכָה שְׁלֹא נָתַן לְסָרִים לְמִשְׁמַעְתּוֹ לְשָׁהוּת בְּאֻמָּאן יוֹתֵר מִשְׁנֵי שְׁבֻעוֹת בְּרַצִּיכּוֹת, מִחֲמַת שֶׁלָּרֵב הַשְּׁחִיָּה נַעֲשֶׂה קַל בְּעֵינֵי הָאָדָם קְדֻשַׁת הַמְּקוֹם (שִׁישׁ"ק ג-תמב).

א. ב. של החיים

שְׁנֵי שְׁבֻעוֹת שְׁרָשָׁה בְּחֶסְרוֹן אֲמוּנָה.

שְׁנֵי שְׁבֻעוֹת אֵל רַחֵם רָעָה שְׁצָרִיכִים לְסַלֵּק עַל יְדֵי דְבוּרֵי אֲמוּנָה.

רַק כְּשֶׁאָדָם מְלֵא בְּאֲמוּנָה הוּא יָכוֹל לְהַנְצִיל מִשְׁנֵי שְׁבֻעוֹת הַבְּרִיּוֹת.

הַזְרַע שְׁנֵי שְׁבֻעוֹת יִקְצֵר חֲרֻטָּה.

החמלה על עצמנו, וזה הוא גילוי פנימיות התורה המושכת אותנו אל היום בו מלאה הארץ דעה ואהבה, ולא ישא גוי אל גוי חרב, ולא ילמדו עוד מלחמה.

שכאשר הדברים גלויים, נכבית אש השנאה. לכן טוב לאדם שיפנה אל הפוגע ויציג בפניו את טענותיו עד שיתלבנו הדברים, וגם אם לא, לפחות לא תהיה שנאה מובענת במיסתרים ופורצת כנו הר געש מחוץ למידה, רק בגלל שהייתה נסתרת.

וכאשר מתגבר אדם על יצר השנאה, ומנסה ללבן רגשות את השנאה שלו עם זולתו, הוא נכלל במידותיו של הקב"ה, שהרי המידה החמישית הנזכרת במידותיו היא "לא תחזיק קלעף אפוף", גם אם האדם ממשיך בדרכו, מבטל הקב"ה חרון אפו כלפיו באחד מן העיתים, וכן אומר הכתוב "לא תנצח יריב ולא לעולם יטור", וזו מידה ראויה לאדם להתנהג בה עם חברו, שלא יחזיק בכעסו, ואפילו אם מוצדק הוא, ישחרר שנאתו וכעסו, ויכתח לעצמו נחלי חיים חדשים.

וראיה לזה שכל כך חשוב לשחרר את האחיזה מכל השנאות שלנו, עד שאמרו הז"ל שבמקרה שנצרכים לעזרה שני אנשים, אחד אהוב לנו והשני שנוא, נעזור לשנוא תחילה, ודרשו זאת מן הפסוק (שמות כ"ג) "כי תרצה חסור שונאך רבץ תחת קוואו וחדלף קעצב לו עזב תעצב עמו", ובלשונם, 'אוהב לפרוק ושנוא לטעון מצוה לטעון לשנוא, כדי לכופ את יצרו'.

כללו של דבר, צריכים לשחרר את אנרגיית השנאה מקרבנו, ואפילו את החוטאים והרשעים לשנוא בצורה תכליתית וקצובה, כי החמלה על זולתנו היא

בספר המצוות להרמב"ם מובאר שהכתוב "לא תשנא את אחיך בלבבך" מזהיר אותנו מלשנוא אדם שנאה נסתרת, שנאה שבלב, גם אם השנאה לא באה לידי ביטוי במעשה.

דוגמא לשנאה זו מוצאים אצל אבשלום עם אמנון, שמרוב שנאה לא דבר עמו "למך ועד טוב, כי שונא אבשלום את אמנון", ולבסוף שנאה זו גרמה לו להרוג אותו, אך אם השנאה ניכרת וגלויה אין בכך איסור לאו, אלא שמבטל מצוות עשה של וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעַךְ קְמוּחַ.

ובשביל שלא ישאר עם שנאה בלבו נותנת התורה עצה "הוכח תוכיח את עמיתך", תנסה ללבן את הכעס, שחרר אותו ותשתחרר, תגיד לאדם שאותו אתה שונא, נכעתי מוכך שלא התייחסת אלי, זלזלת בי, לדעתי לא נהגת איתי בהגינות, יהיה הדבר אשר יהיה, שים אותו על השולחן, ומתוך כך יתברר הדבר לאחד הצדדים, או שיתנצל חברך ויתוודה על חטאו וישכח שלום, או שיתן תירוץ שיתיישב על לבך ויבוא שלום.

זאת הדרך לפי הרמב"ם לתקן את השנאה, לדבר עליה, לחשוף אותה, לא לשמור את הדברים בלב, כי שנאת הלב קשה משנאה גלויה, כי בשנאה נסתרת השנוא לא יודע שעליו להישמר, ובשנאה המסומה בלב בוערת כאש ואינה נכבית, היא הולכת ומתגברת ומביאה פעמים רבות לתקלות חמורות, מאם היה נודע הדבר, והרבה פעמים רואים בחוש,

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רחוני ב"ק ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

לספירת העומר? והשיב לו רק את המספר ולא אמר תיבת ה'יום, האם יכול לחזור ולספור בברכה? ומה הדין אם ענה לו "היום 20 יום וכו'" ונתכוון שאינו רוצה לצאת ידי חובה כלל?

יכול לחזור ולספור בברכה. כן כתב הט"ז (סימן תפ"ט סעיף קטן ז') וחזון עובדיה (שם עמ' רמו). וכן אם בשעה שאמר היום כך וכך נתכוין בפירוש שלא לצאת ידי חובה, חוזר וסופר בברכה. כן כתב הרשב"א בתשובה שהובאה בבית יוסף (סימן תפ"ט) וחזון עובדיה (שם).

אדם שספר את העומר היום יום א', יום ב' לעומר, האם יצא ידי חובתו?

אם ספר בראשי תיבות כגון שאמר היום ב' לעומר או ג' לעומר, יחזור לכתחילה וימנה בלא ברכה, ואם לא מנה עד למחרת בערב, יכול להמשיך בשאר הלילות למנות בברכה. עולת שבת (אות א'), ומשנה בחרה (סעיף קטן י"ח).

אם לא ידע כמה היום לספירה, והתחיל לברך על דעת שישמע מחבית, ושתק עד ששמע מחבירו וסיים כמוהו, האם יצא ידי חובה?

בדיעבד יצא ידי חובתו. שלחן ערוך (סעיף ה') ומשנה בחורה (סעיף קטן כ"ב). והוא הדין אם ספר מוספק על פי השערה, ואח"כ התברר לו שספר כהוגן, אף שאין לעשות כן לכתחילה, מכל מקום בדיעבד יצא. (מנחת יצחק חלק ט"ו סימן מ"ח).

להיפך שהזכיר מניין השבועות ולא את הימים, האם הפסיד את הספירה?

אם נזכר במשך הלילה או היום למחרת, ימנה מיד בלא ברכה, ואם נזכר רק בלילה שאחריו, יכול למנות בשאר הימים בברכה. חזון עובדיה (יום טוב עמוד רנא).

מי שהרהר ספירת העומר בליבו האם יצא ידי חובה?

ספירת העומר צריכה להיות בדיבור בפיו ובשפתיו, אבל בהרהור לא יצא, שהרהור לאו כדיבור דמי. כן כתב המשנה ברורה (בביאור הלכה סי' תפ"ט) ולכן אם הרהר בלבד, יכול לברך אח"כ ולספור ספירת העומר בביטוי שפתיים. (ביעבד אומר חלק ד' הא"ח סי' ג' אות יז). ולכתחילה צריך גם להשמיע לאוזנו, ואם לא השמיע לאזנו יצא. יבי"א (שם סי' יח) וחזון עובדיה (שם עמ' רמג).

מי ששאל אותו חבירו אחר השקיעה, כמה הלילה לספירת העומר? ואמר לו היום 20 יום, ולא אמר "שהם שני שבועות ושישה ימים", האם הפסיד את הברכה?

לכתחילה לא עושים כך, אלא ישיבנו 'אתמול היה כך וכך לספירה', ובשבוע הראשון אם אמר כך יצא ידי חובה ואינו מברך אמנם אם היה משבוע אחד ואילך, והשיב רק מספר הימים בלא שבועות, חוזר וסופר בברכה באותו ערב. חזון עובדיה (יום טוב עמוד רמ"ז).

מי שחבירו שאל אותו כמה הלילה

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

מהלכות ספירת העומר

מי שיש לו מניין קבוע לתפילת ערבית בשעה מאוחרת, האם יקדים לספור העומר לפני כן או שימתין לברך יחד עם הציבור?

אפי' אם יש לו מניין קבוע לתפילת ערבית עדיף שיקדים לספור ספירת העומר בזמנה ויתפלל תפילת ערבית אח"כ, ולא ימתין לספירת העומר אחר תפילת ערבית שכל מה שמתאחר יותר גורם אחיזה אל החיצוניים. כן מובאר במגן אברהם (סימן תפ"ט סעיף קטן ז') ומשנה ברורה (שם סעיף קטן י"ח) ואור לציון.

היה עומד בבין השמשות ונזכר שלא ספר אמש ספירת העומר, וגם במשך כל היום לא נזכר מזה, מה יעשה כעת?

יספור מיד הספירה של אמש בלי ברכה, ואחר צאת הכוכבים יספור העומר בברכה. (חזון עובדיה יו"ט עמ' רחא) ומכל מקום במקרה כזה יזהר שלא יספור העומר בכל יתר הלילות אלא לאחר צאת הכוכבים, שלא יהיה כתרתי דסתרי. וזמן בין השמשות לעניין זה הוא שלש עשרה וחצי דקות אחרי השקיעה ולא לאחר מכן. חזון עובדיה שם, ועיין אור לציון (חלק ג' פרק ט"ז הלכה ו').

מצוות ספירת העומר למנות ימים ושבועות, אמנם אם הזכיר את מניין הימים, ולא הזכיר את מניין השבועות, או